

[Erna Sørensen.]

i et landbrugsland som Danmark giver børnene adgang til mælk. Der er endvidere sket henvendelse fra en del kvinder, som tilhører Kvindernes demokratiske Verdensforbund i Rødovre, og som har afleveret en protestskrivelse med ca. 500 underskrifter mod indskrænkning i skolebespisningen.

Under udvalgsbehandlingen er det blevet klargjort, at reglen i ministerens lovforslag i § 1, stk. 2, betyder, at børn, som kommer hjemfra med madpakke, i de kommuner, som har skolebespisning eller etablerer bespisning, i de første fem klasser vederlagsfrit kan få mælk til deres mad.

Der har i udvalget været enighed om — bortset fra retsforbundet, som ikke ønsker skolebespisning med stat og kommune som betaler —, at skolebespisningen ikke skal være knyttet til trangsbestemmelser, men skal ske under hensyn til den sundhedsmæssige værdi for børnene, og man ønsker, at der gives kommunerne vejledning fra sundhedsstyrelsen i så henseende.

Derudover har der ikke kunnet opnås enighed i udvalget om lovforslagets affattelse, og man har delt sig i fire mindretal, hvoraf de tre stiller ændringsforslag, således som det fremgår af betænkningen, medens et mindretal, venstre og konservative, indstiller ministerens lovforslag til vedtagelse, efter at ministerens eget ændringsforslag om revision af loven om to år og om lovens ikrafttrædelsesdato er vedtaget.

Edel Saunte: Når vi foranstalter skolebespisning, er det min opfattelse, at vi ikke alene gør det af de grunde, som i sin tid gjorde, at man indførte skolebespisning. I gamle dage var det først og fremmest for at give de børn, der var underernæret, den fornødne kaloriemængde, at man foranstaltede skolebespisning. Det er et formål, som i nogen grad er trådt i baggrunden, fordi det er sjældent nu om stunder at finde børn, der er egentlig underernærede af den grund, at de ikke får kalorier nok. I dag har skolebespisningen flere nye formål.

For det første at forsyne de børn, som er underernærede på en anden måde, nemlig de, der ikke får vitaminer nok og ikke får de fornødne mineraler. Det viser sig

nemlig, at en række af de børn, der går i skolerne, lider af underernæring i denne specielle retning, og for sådanne børn er skolebespisning højst nødvendig.

Dernæst har man ønsket at lære børnene at spise på rette måde; nye og gode spisevaner er det meget nødvendigt at børnene lærer, og det er forbavsende at se, hvor hurtigt selv kræsne børn vænner sig til en kost, der er god og nyttig for dem.

Endelig har man af hensyn til de familiepoltiske forhold ønsket at fortsætte med skolebespisningen. Der er ingen hjem, der er så hårdt ramt som dem med mange børn. Disse hjem trænger til al den hjælp, vi er i stand til at give dem, og derfor er det meget nødvendigt, at børnene i så vid udstrækning som muligt kan spise på skolen. Endvidere er det sådan, at de mødre, der har mange børn, får en ikke uvæsentlig arbejdsafstøtning ved at blive fri for at smøre madpakker til børnene og blive fri for at foretage indkøb til disse madpakker. I en række tilfælde, hvor både moderen og faderen har arbejde, kan de begge spise på deres arbejdsplads til en billig og rimelig pris, og hvis børnene så kan deltage i skolebespisning, betyder det en væsentlig aflastning for moderen. Jeg er derfor af den opfattelse, at det er overordentlig nødvendigt, at vi i videst muligt omfang fortsætter skolebespisningen.

Nu kunne man af loven få det indtryk, at det, det drejer sig om her, ikke er spørgsmålet om omfanget af skolebespisningen, men om omfanget af statens refusion til kommunerne. Men det er ikke tilfældet. Det ligger klart, at kommunerne ikke er berettiget til, heller ikke før egen regning, at foranstalte skolebespisning udover det, loven tillader, så det er ikke et problem om, hvem der skal betale, stat eller kommune, men det er et problem om at bevare vore børns sundhed i størst mulig udstrækning. Børnenes sundhed er hele folkets sundhed i fremtiden.

Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som et mindretal, bestående af Kaj Andresen, Bømholt, Kai Jensen, Mørk, Viola Nørlov, Strøm og jeg selv, har stillet. Det går ud på, at den nuværende form for skolebespisning skal fortsætte uændret, dog således at det beløb, der stilles til rådighed, bliver $\frac{1}{2}$ mill. kr.